

KENNELESITTELYSSÄ TASSUVAARAN

Olen Kaisa Vaaramaa ja yhdessä mieheni Timo Pulkkasen kanssa kasvattamme pienimuotoisesti pumeja kennelnimellä Tassuvaaran. Asumme hevos-tilalla Heinolassa kolmen pumin kanssa. Päivätyönäni toimin myyntityössä ja Timo logistiikkavastaavana.

Miten tutustuit pumeihin?

Ensimmäinen pumini oli vuonna 1994 lapsuudenkotiini tullut Ylenmäen Adalmiina. Olin silloin 14-vuotias, ja etsimme perheeni kanssa keskikokoista aktiivista koiraa, joka voisi olla mukanaani hevosalleilla ja joka sopisi moneen menoon ja harrastukseen. Miina-koira oli kyllä nappivalinta ensimmäiseksi koiraksi ja muutenkin yksi parhaista tuntemistani pumeista.

Miina toi myös mukanaan kymmeneä vuotta jatkuneen ystävyuden kasvattaja Nina Pietiläisen kanssa.

Vuosien varrella minulla on ollut myös rottweiler, suomenpystykorva ja sekarotuinen. Olen ollut aina kiinnostunut eri eläinten ominaisuuksista ja siitostoitinnasta ja kasvattanut myös ravihevosiä kymmenen varsan verran.

Timon kotona on myös aina ollut koiria, muun muassa sekarotuisia ja mäyräkoira. Kun tapasimme Timon kanssa, ei kummallakaan meistä ollut koiraa sillä hetkellä. Molemmilla oli kuitenkin toive koiran hankinnasta ja muutettuamme maatilallemme vuonna 2008 aika koiran hankintaan tuntui sopivalta. Roduksi valikoitui tietysti pumi.

KUVA: KAISA VAARAMA

KUVA: NINA PIETILAINEN

KUVA: TIVO PULKKINEN

KUVA: KAISA VAARAMA

Omat pumit

Juuri silloin kellään kotimaisella kasvattajalla ei ollut tarjolla narttupentua, eikä ihan heti suunnitteilla pentueita. Lähdimme kyselymään pentua ulkomailta. Vaihdoin viestejä usean unkarilaisen kasvattajan kanssa ja Szerdahelyi Gaborin perheellä oli suunnitteilla mielenkiintoisen sukuinen pentue. Sukutaulussa ei ollut kovin paljon suomalaisten koirien sukutauluissa esiintyviä nimiä. Tämä seikka kiinnosti meitä kasvatustuessa. Gabor kasvattaa pumeja pienellä maatilallaan ja käyttää niitä myös hieman paimennukseen. Gaborilta meille saapui Terelő-Tekergő Jerke.

Jerke rakastaa omaa perhettään yli kaiken, muut ihmiset ja koirat se jättää mieluiten huomiotta. Muille perheemme koirille Jerke pitää kovaa kuria. Jerke on myös oman arvonsa tunteva ja arvostaa hyvää ruokaa erittäin paljon. Jerke on tehnyt meille kaikki kolme kasvattamaamme pentuetta, yhteensä kaksitoista pentua.

Hieman Jerken jälkeen meille saapui kodinvaihtajana uros Ylenmäen Exu. Elvis oli mielestäni juuri sellainen kuin pumin kuuluu ollakin. Eli itsevarma, tyyni, tasapainoinen, helposti innostuva ja helposti rauhoittuva. Elviksellä on yhteensä 12 jälkeläistä ja Elvis on myös Tassuvaaran A-pentueen isä. Valitettavasti vanhempana Elviksen spermassa oli ilmeisesti jotain vikaa (jota ei tutkimuksissa kuitenkaan saatu selville) ja viimeiset pentueet jäivät vain 1–2 pentuun. Elvis jouduttiin lopettamaan 2015 tapaturmaisen pahan polvivamman vuoksi.

Koiramme elelevät pääasiassa kotikoirina tilan töissä mukana touhuten. Omaksi iloksi harrastamme silloin tällöin agilitya ja käymme paikallisen koirakerhon kursseilla. Näyttelyistä emme ole niin innostuneita, mutta haluan kuitenkin, että jokainen meillä jalostukseen käytettävä koira saa muutamia ulkoarvosteluja.

Onko kennelnimesi takana jokin tarina?

Isäni kasvatti karjalankarhukoiria hirvenmetsästytykseen. Hänellä oli toiveena hakea kennelnimeä

KUVA TIMO PULKKANEN

...TASSUVAARAN

Tassuvaaran, mutta hän menehtyi ennen kuin ehti toteuttaa haaveensa. Käytyämme Timon kanssa kasvattajakurssin oli selvää, minkä kasvattajanimen ottaisimme.

Mikä on tärkeintä pumin kasvattamisessa ja mihin kiinnität huomiota pumissa?

Pumeissa pidän tärkeimpinä ominaisuuksina luonnetta ja terveyttä. Mielestäni molemmat asiat ovat melko hyvällä tolalla tällä hetkellä ja ainakin suomalaiset kasvattajat terveystutkivat koiriaan monipuolisesti. Minulla on käynyt todella hyvä tuuri unkarintuontieni kanssa, sillä terveystutkimukset ovat osoittaneet Jerken ja Mohan olevan luustoltaan ja silmiltään terveitä.

Luonteesta parhaiten kertoo mielestäni koiran kyky toimia erilaisissa tilanteissa. Hyväluonteinen pumi elää ongelmitta perhekoirana, sen kanssa voi mennä eri paikkoihin ja harrastaa eri lajeja. Itse en pidä täydellistä ulkonäköä, erikoista väriä tai superhyvää näyttelymenestystä kaikkein tärkeimpinä seikkoina. Tietysti näyttelyissä tai kilpailuissa käyvä koira osoittaa myös luonne- ja toimintaominaisuuksia.

Unelmapumini ulkonäkö olisi rotumääritelmän mukainen, uros neliömäinen ja narttu hieman pidempi. Hyvät mittasuhteet ja sopusuhtaiset takajalkojen kulmaukset. Tarpeeksi karkea ja tiheä karva. Tummat silmät ja muu pigmentti. Mieluiten hieman roteva ja terrienimäisen jämällä kuin höyhenenkevyt rakenne.

KUVA TIMO PULKKANEN

KUVA TIMO PULKKANEN

KUVATIMO PUUKANGAS

Aikoinani 1990-luvulla kävin Miinan kanssa jonkin verran näyttelyssä. Siihen verrattuna nykyisin näyttelykoiran trimmaukseen panostetaan enemmän ja ihmiset osaavat trimmata/trimmauttaa koiransa paremmin korostaen koiransa hyviä puolia. Toivon kuitenkin pumin säilyttävän hieman rosoisen ulkonäkönsä myös näyttelyissä. Pumia ei tule ylitrimmata puudelimaiseksi.

Mitkä ovat rodun suurimmat uhkakuvat?

Mahdollisina uhkina rodulle näen jalostukseen käytettävien yksilöiden määrän pienentymisen ja sitä kautta rotumme monimuotoisuuden pienentymisen. Kaikin puolin täydellistä koiraa ei olekaan, joten rodulle olisi hyvä käyttää rohkeasti eri koiria jalostukseen, mikäli koirassa ei ole hylkääviä vikoja.

Oman kasvatustyösi haasteet ja tulevaisuudennäkymät

Oman kasvatustyömme isoimpana haasteena on ollut löytää uutena kasvattajana aktiivisia koteja tai sijoituskoteja pennuille. Myymme mielellämme pentuja kotikoiriksi, mutta kasvatustyön kannalta olisi hedelmällistä saada jotain ulkopuolista arviota (terveys, näyttelyt, kilpailut) edes osasta pennuista.

Tulevaisuudessa toivon saavani jatkaa kasvatusta Mohalla ja Faxnilla ja mahdollisesti jommankumman tai molempien pennuilla ja saavani aikaan toiveideni mukaisia pumin pentuja mukaviin ja huolehtiviin perheisiin.

Mihin maihin kasvattejasi on viety ja mistä maista olet tuonut koiria?

Vuonna 2012 sovimme Gaborin kanssa vaihtokau-poista. Häneltä saapui meille narttu Terelö-Tekergö Moha, ja vaihdossa Unkariin lähti Jerken pentu Tassuvaaran Bandiitti. Valitettavasti Bandiitti kuitenkin menehtyi vain muutaman kuukauden ikäisenä suolenkiertymään syötyään kengännauhaa.

Tassuvaaran C-pentueesta olemme vieneet Ruotsiin nartun Tassuvaaran Carelia. Vuosi sitten toimme Unkarista Ebugatta-kennelistä narttupennun Ebugatta Faxni. Faxnissa on paljon samaa sukujuurta kuin Jerkessä ja Mohassa.

Kenen kasvattajan työtä arvostat?

Kanssakasvattajista arvostan etenkin Eilaa (Metsävainio) ja Helenaa (Mattila), koska he ovat tehneet omaa työtänsä pitkään ja omaavat todella paljon tietoa ja näkemystä rodusta kokonaisuutena sekä yksittäisistä koirista. Tämä tieto näkyy molempien onnistuneessa kasvatustyössä.

Olen iloinen, kun Faxnia Unkarista noutaessani sain viettää vuorokauden Bartfain pariskunnan luona. He ovat kasvattaneet Ebugatta-pumeja monta vuosikymmentä ja sain todella paljon tietoa sukutaulussa esiintyvistä unkarilaisista koirista ja niiden ominaisuuksista ja sukulaisista. Oli innostavaa saada keskustella niin paljon tietoa ja elämäkokemusta omaavien henkilöiden kanssa.

Teksti: Kaisa Vaarama